

- 3) Is het verblijfsrecht op grond van artikel 20 van het VWEU, dat naar zijn aard afhankelijk is van het bestaan [van] een afhankelijkheidsverhouding tussen de derdelander en de Unieburger en dus eindig is, tijdelijk van aard?
- 4) Indien het verblijfsrecht op grond van artikel 20 van het VWEU tijdelijk van aard is, moet artikel 3, tweede lid, onder e, van de richtlijn zo worden uitgelegd dat die in de weg staat aan een nationale regeling die slechts nationaalrechtelijke verblijfsvergunningen uitsluit van het verkrijgen van een status als langdurig ingezetene zoals bedoeld in de richtlijn?

(¹) Richtlijn van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetene onderdanen van derde landen (PB 2004, L 16, blz. 44)

Hogere voorziening ingesteld op 23 november 2020 door Arkadiusz Kaminski tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 23 september 2020 in zaak T-677/19, Polfarmex/EUIPO — Kaminski

(Zaak C-626/20 P)

(2021/C 128/10)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Arkadiusz Kaminski (vertegenwoordigers: E. Pijewska, M. Mazurek, W. Trybowski, radcowie prawni)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie, Polfarmex S.A.

Bij beschikking van 28 januari 2021 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) geoordeeld dat de hogere voorziening niet wordt toegelaten en dat Arkadiusz Kaminski zijn eigen kosten moet dragen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Amsterdam (Nederland) op 7 december 2020 — Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd tegen X; andere partij bij de procedure: Openbaar Ministerie

(Zaak C-665/20)

(2021/C 128/11)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Amsterdam

Partijen in het hoofdgeding

Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd tegen: X

Andere partij bij de procedure: Openbaar Ministerie

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 4, punt 5, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ (¹) inderdaad zo worden uitgelegd, dat wanneer een lidstaat ervoor kiest om deze bepaling om te zetten in zijn nationale recht de uitvoerende rechterlijke autoriteit over een zekere marge moet beschikken om te beoordelen of de tenuitvoerlegging van het EAB moet worden geweigerd?
- 2) Moet het begrip “dezelfde feiten” in artikel 4, punt 5, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ op dezelfde wijze worden uitgelegd als datzelfde begrip in artikel 3, punt 2, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ en, zo niet, hoe moet dat begrip in de eerstgenoemde bepaling dan worden uitgelegd?

- 3) Moet de voorwaarde van artikel 4, punt 5, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ dat de “sanctie is ondergaan (...) dan wel niet meer ten uitvoer kan worden gelegd volgens het recht van de staat van veroordeling” zo worden uitgelegd, dat daaronder een situatie valt waarin de opgeëiste persoon onherroepelijk voor dezelfde feiten is veroordeeld tot een vrijheidsstraf die hij voor een deel heeft uitgezeten in het land van veroordeling en die hem voor het overige is kwijtgescholden door een niet-gerechtigde autoriteit van dat land, in het kader van een algemene clementiemaatregel die ook geldt voor veroordeelden die ernstige feiten hebben begaan, zoals de opgeëiste persoon, en die niet berust op rationele overwegingen van strafrechtsbeleid?

(¹) Kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB 2002, L 190, blz. 1)

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour constitutionnelle (België) op
10 december 2020 — Airbnb Ireland UC / Région de Bruxelles-Capitale**

(Zaak C-674/20)

(2021/C 128/12)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour constitutionnelle

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Airbnb Ireland UC

Verwerende partij: Région de Bruxelles-Capitale

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 1, lid 5, a), van de richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt (¹) in die zin te worden geïnterpreteerd dat een nationale wetgeving die de verleners van een bemiddelingsdienst die erin bestaat dat via een elektronisch platform mogelijke huurders tegen vergoeding in contact worden gebracht met professionele of niet-professionele verhuurders die diensten op het gebied van accommodatie voor een kort verblijf aanbieden, verplicht om, op schriftelijk verzoek van de fiscale administratie en op straffe van een administratieve geldboete, “de gegevens van de exploitant en de adresgegevens van de inrichtingen van toeristisch logies, alsook het aantal overnachtingen en het aantal tijdens het voorbije jaar geëxploiteerde eenheden van logies” mee te delen met het oog op het identificeren van de schuldenaars van een gewestbelasting op de inrichtingen van toeristisch logies en hun belastbare inkomsten, onder het begrip “belastingen” valt en bijgevolg moet worden geacht van de werkingssfeer van die richtlijn te zijn uitgesloten?
- 2) Dienen, indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, de artikelen 1 tot en met 3 van de richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (²) in die zin te worden geïnterpreteerd dat die richtlijn van toepassing is op een nationale wetgeving zoals die welke in de eerste prejudiciële vraag is beschreven? Dient, in voorkomend geval, artikel 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in die zin te worden geïnterpreteerd dat het op een dergelijke wetgeving van toepassing is?
- 3) Dient artikel 15, lid 2, van richtlijn 2000/31/EG in die zin te worden geïnterpreteerd dat het van toepassing is op een nationale wetgeving zoals die welke in de eerste prejudiciële vraag is beschreven en dat het een dergelijke wetgeving toestaat?

(¹) PB 2000, L 178, blz. 1.

(²) PB 2006, L 376, blz. 36.
